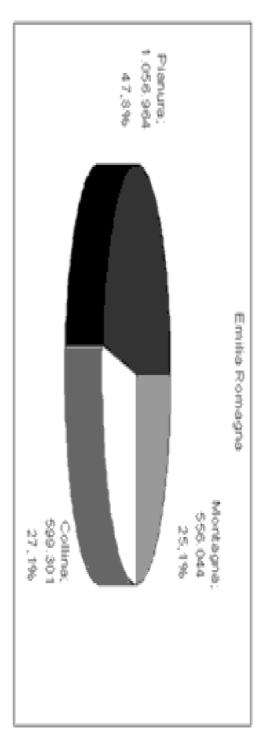

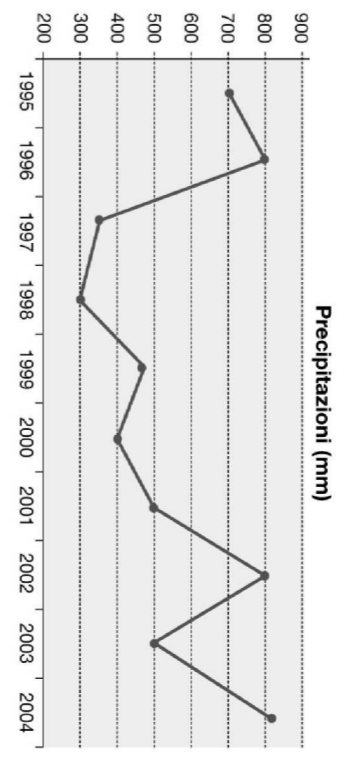
U1 ANÀLISI DEL TERRITORI

red polinuclear

Reggio Emilia es troba dins de la regió de l'Emília Romagna, a l'Itàlia nord-oriental, aquesta regió té 4,2 milions d'habitants 150km dels quals corresponen a la ciutat de Reggio Emilia.
 A l'est l'Emília Romagna toca al mar adriàtic on hi desenoava el riu més important de la regió que és el Pò.
 El clima de la regió té dues variants, ja que la zona té el contrast d'una zona molt muntanyosa amb una zona de plana molt extensa.

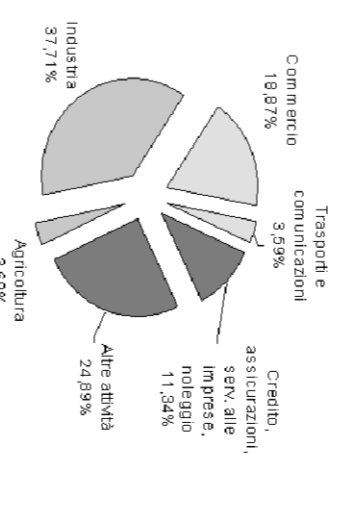

El clima d'aquesta regió es prevalentment sub-continental amb hiverns durs i estius molt calorosos. A l'hivern les precipitacions de neu de les muntanyes s'extenen per la planura. La part nord de l'Emília Romagna està situada la Pianura Padana, on trobem molta humitat a l'estiu i boires molt espesses a l'hivern la major part del dia, mantenint temperatures rasant als 0 graus. A vegades hi bufa el vent provinent de l'arctic que provoca molta sensació de fred. Les pluges també són abundants en temporada de tardor.
 Superfície de la província 231,45 km2 dels quals 185,90 km2 són agrícoles

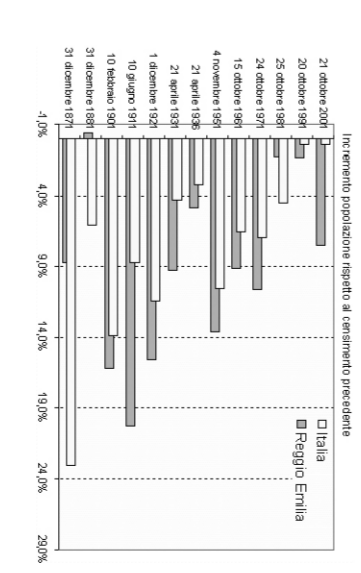

La ciutat està regada per diferents canals que rodegen i que reguen els camps d'agricultura.

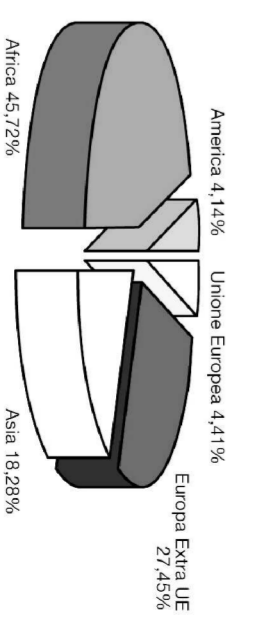
Ocupació dels habitants:
 Ocupació per activitat econòmica

Ceixement de població i Immigració:

Stratègies per aires geogràfics d'provenienza al 31/12/2004

1904
 La Oficina Mecaniche Reggiane comença la seva activitat en el 1904 produint material pel sector ferroviari.
 La fàbrica es col·loca fora del límit urbà, on hi ha el barri Santa Croce esterna.

1926
 Del 1911 al 1913 es construïxen 4 blocs d'habitatges anomenats Il Cairo, on acullen immigrants de diferent procedència. Viale Ramazzini es constituïx com a eix vertebrador al nord de la línia ferroviària.
 El 1926 es construïx el Camp Polisportiu, nou centre d'esport i esbarjo destinat a la ciutat.
 La fàbrica i el treball constituïxen els elements de cohesió social.

1939-40
 Conte Caproni el Trento compra el 70% de l'empresa entre el 1935 i el 1943 i comencen una fase de producció aeronàutica amb models propis.
 Es construïx amb una ciutat-fàbrica, naix l'escola d'aprenent Reggiane.
 Es realitzen nous habitatges i espais d'esbarjo, teatre, serveis... Es completa un sistema de vialitat amb el centre històric.

1946
 El 1946 al 1962 es reconstruïxen els edificis bombardejats el 1944.
 Es realitzen nous habitatges destinats a tota la població. Es crea el pas elevat de la Via Partigiano.
 Es repren la producció ferroviària, però comença una fractura social deguda al canvi d'ubicació dels centres socials formats a la Reggiane.

actual
 Del 1962 fins el 1994 canvia de propietaris i comença la producció de grups portuàries. Del 1994 al 2006, sota la direcció del grup Farnuzzi comença la producció de grans peces portuàries.
 Durant el període de decadència durant els anys 60 i juntament amb la reducció de personal en diferents etapes ha provocat una interrelació entre petites empreses gestionades per treballadors capacitats i formats a la Reggiane.